सर्गः ८ अहमेव मतोमहीपतेरिति सर्व्वः प्रकृतिष्वचिन्तयत्। उदधेरिव निम्नगाशतेष्वभवन्नास्य विमानना क्वचित्॥ ८॥ नखरो नच भूयसा मृदुः पवमानः पृथिवीरुहानिव। सपुरस्कृतमध्यमक्रियो नमयामासनृपाननन्तरान्॥ ९॥ अथ वीक्ष्य रघुः प्रतिष्ठितं प्रकृतिष्वात्मजमात्मवत्तया। विषयेषु विनाशधर्म्मिषु त्रिदिवस्थेष्वपि निःस्पृहोभवत्॥ १०॥

अहमिति। प्रकृतिषु प्रजासु मध्ये सर्व्वोजनः अहमेव महीपतेराज्ञोजस्य मत इष्टइत्यमन्यत अस्याजस्य क्वचिज्जने विमानना तिरस्कारोनाभवत् कस्य केष्विव उदधेः समुद्रस्य निम्नगानां नदीनां शतेष्विव ॥ ८॥ नेति। सोजो नृपान् नमयामास कः कानिव पवमानः पवनः पृथिव्यां रोहन्ते जायन्ते तान् वृक्षानिव किं० सः पवमानः भूयसा बाहुल्येन खरः कठोरो नपुनः भूयसा मृदुः कोमलो न पुं किं० पुरस्कृता स्वीकृता मध्यमा क्रिया प्रकारोयेन सः पुं कि० न उद्धुरन्नुत्पाटयन्॥ ९॥ अथेति रघुः विषयेषु निर्गतास्पृहा इच्छा यस्य सोभूत् किं विषं त्रिदिवं स्वर्गस्तत्स्थेष्वपि पुं किं० विनाशोधर्म्मो येषां तेषु किं कृत्वा आत्मजं पुत्रमात्मवित्तया स्वसादृश्येन प्रकृतिष्वमात्यादिषु प्रतिष्ठितं स्थिरं वीक्ष्य दृष्ट्वा॥ १०॥